

ת"פ 15457/06/17 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום בראשון לציון

28 נובמבר 2017

ת"פ 15457-06-17 מדינת ישראל נ' ש

מספר פל"א 85836/2017

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
א ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

הנאשמת וב"כ עו"ד אבי אלפסי, סנגוריה ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתירה את תיקונו של כתב האישום ומרשיעה את הנאשמת על סמך הודייתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של:

איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין);

תגרה, עבירה לפי סעיף 191 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשמת הורשעה, על סמך הודייתה, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של אימים ותגרה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היתה הנאשמת סבתה של הקטינה ט' (להלן: הקטינה), אשר למדה בבית ספר יחד עם בתה הקטינה של י צ (להלן: המתלוננת).

בתאריך 23.2.17 הגיעה הנאשמת לדירתה של המתלוננת, ביחד עם הקטינה, בעקבות סטירה שנתנה בתה של המתלוננת לנכדתה של הנאשמת.

במעמד המפגש בין הנאשמת למתלוננת, החזיקה המתלוננת את הטלפון הנייד שלה על מנת לתעד את שנאמר מפי הנאשמת ואף התקרבה אליה ובעטה ברגלה ובתגובה לקחה הנאשמת את הטלפון הנייד מידה של המתלוננת.

בנסיבות הללו, דחפה הנאשמת את המתלוננת לעבר המעלית תוך שהיא אומרת לה: "את לא מכירה אותי את לא מכירה אותי, תיזהרי".

על פי הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, כתב האישום בעניינה של הנאשמת תוקן, היא הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעה. לעונש עתרו הצדדים במשותף כי יוארך מאסר על תנאי בן שלושה חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשמת והינו בר הפעלה בעניינה, והיא תחוייב לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בטיעוניו לעונש, פירט ב"כ המאשימה את מכלול השיקולים שנלקחו בחשבון בבוא התביעה לגבש את הסדר הטיעון. בהקשר זה הפנה לעברה הפלילי של הנאשמת במסגרתו נרשמו לחובתה 14 הרשעות קודמות בשורה ארוכה של עבירות ובהן עבירות רכוש, אלימות ועבירות כנגד שוטרים ועובדי ציבור.

ב"כ המאשימה הדגיש כי העונש המבוקש על ידי הצדדים אינו מבקש למצות את הדין כלל ועיקר עם הנאשמת, וזאת בשם לב לעברה הפלילי המכביד. יחד עם זאת, נלקחו בחשבון התיקון לקולא של כתב האישום, ההודייה וחוסון בזמן שיפוטי ונסיבותיה האישיות והבריאותיות כפי שנפרסו בפני המאשימה.

ב"כ המאשימה סבור כי בהינתן הענישה המקלה לה עותרים הצדדים, הרי שיש מקום שהמאסר על תנאי יוארך לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק וההתחייבות תהיה משמעותית וזאת על מנת להרתיע את הנאשמת מלשוב ולבצע עבירות.

ב"כ הנאשמת הצטרף בטיעוניו לטיעוני ב"כ המאשימה בכל הנוגע לעתירה להאריך את המאסר על תנאי העומד ותלוי כנגד הנאשמת. בטיעוניו לעונש הפנה את הזקור לנסיבותיה האישיות והבריאותיות של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת סבור כי יש להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשמת לתקופה קצרה עד מאוד וזאת נוכח המניע לביצוע העבירות, תרומתה של המתלוננת לאופן בו התפתח האירוע, העובדה כי נגד המתלוננת לא הוגש

כתב אישום חרף שהיתה גם היא מעורבת בקטטה והעובדה שממילא מדובר במאסר על תנאי שניתן לתקופה ארוכה של שלוש שנים.

לאחר ששמעתי טיעוני באי כוח הצדדים, ושקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ובהם גילה של הנאשמת, נסיבות חייה, עברה הפלילי, כתב האישום שתוקן לקולא, הודאתה של הנאשמת וחסכון בזמן שיפוטי יקר, והאינטרס הציבורי, מצאתי לנכון לכבד את הסדר הטיעון ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשמת. אציין כי העונש אליו עותרים הצדדים במשותף אכן אינו מבקש למצות את הדין כלל ועיקר עם הנאשמת, אשר עברה רצוף בעבירות אלימות, באופן שהוא מלמד כי השימוש באלימות אינו זר לה, כדרך לפתרון סכסוכים.

אין ספק כי אלמלא נסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת, גילה המבוגר, ותרומתה של המתלוננת לאופן בו התפתח הארוע, לא היה מקום להורות על הארכת המאסר על תנאי.

אכן טוב עשתה המאשימה בבואה לגבש את הסדר הטיעון, שלקחה בחשבון את מכלול הנסיבות, והגיעה להסכמה העונשית כפי שהוצגה לבית המשפט אך יש ליתן משקל בכל הנוגע לתקופת הארכה, למכלול הנסיבות לחומרא בעניינה של הנאשמת בהם בעיקר עברה הפלילי המכביד.

אציין כי צודק הסנגור בטיעונו בכל הנוגע לרקע לארוע, לתרומתה של המתלוננת ולעובדה כי התיק כנגד המתלוננת נסגר. אך כל הנסיבות הללו באו לידי ביטוי וניתן להם המשקל הראוי, שעה שהמאשימה הסכימה להארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשמת ואינני סבורה כי יש לזקוף את הנסיבות הללו שוב לזכות הנאשמת בכל הנוגע לאורך תקופת הארכת התנאי.

סבורני כי ראוי שהתנאי יוארך לתקופה משמעותית באופן שיציב בפני הנאשמת קו גבול ברור ומוחשי שיש לקוות כי ימנע ממנה מלשוב ולבצע עבירות דומות.

מכל האמור, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, אני גוזרת על הנאשמת את העונשין הבאים:

(א) אני מורה על הארכת מאסר על תנאי בן שלושה חודשים אשר נגזר על הנאשמת בת.פ 38747-08-16 (שלום ראשון לציון), מיום 14.11.16 לתקופה של שנתיים נוספות.

(ב) הנאשמת תחתום על התחייבות בסך של 5,000 ₪ שלא תעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים. לא תחתם ההתחייבות תאסר למשך 30 ימים.

מוצגים: יטופלו בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

עמוד 3

אני מורה על ביטול הדין הקבוע ליום 26.2.18 וביטול צו הבאה שהוצא כנגד הנאשמת.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלדעלידיאפרתאלבכר